

FCHODOVINY

11

ZPRAVODAJ FARNOSTI CHODOV • ROČNÍK 4 • 2005

*„Náš přítel Lazar usnul.
Ale jdu ho probudit.“*

Jan 11,11

Foto: Jaroslav Hodík

14/9 • Mobil poseká i trávu

V reklamách na mobilní operátory se často vyzdvihuje, co zvládnou jejich technologie – dříve GPRS a MMS, dnes třeba EDGE nebo UMTS. Ve středu 14. září jsme se mohli v křesťanském centru již podruhé přesvědčit, že některé společnosti zařadily do své nabídky i velmi praktické služby.

V devět hodin, přesně podle dohody, zazvonily u vrat KC dvě mladé paní z firmy T-mobile. V rámci pilotního programu zprostředkovaného Fórem dárců nám přišly posekat zahradu. T-mobile zkušebně vysílá své zaměstnance jeden den v roce z moderních kanceláří do neziskových organizací, aby tam zadarmo pracovali.

Zahrada byla tedy na farní den rodin mimořádně pečlivě posekaná. Dobrovolníci z T-mobile posekali zahradu už jednou před letošní balónkovou oslavou Dne dětí, na jejíž realizaci se pak rovněž podíleli.

Společnosti T-mobile, Fóru dárců a hlavně všem dobrovolníkům ještě jednou srdečně děkuji.

22/9 • Ekumenická modlitba

„Dneska není mše svatá. Hm, tak to zase jdeme...“ Trochu mne mrzelo, když jste s podobnými slovy odcházeli z kaple sv. Ludmily. Skutečně, ve čtvrtek 22. září se konala „pouze“ ekumenická modlitba za nový školní rok v Křesťanském centru.

Ekumenická, protože v Křesťanském centru vedle katolíků a ateistů působí i další křesťané, se kterými sice nemáme společnou svátost eucharistie, ale jsme s nimi spojeni ještě zásadněji: vírou v Krista a svátostí křtu.

Bohoslužbu vedl otec Karel. Hudební doprovod obstaral mládežnický sbor TenSing z Ymkária. Promluvu na text o vdovině daru (Mk 12, 41-44) měl pastor Křesťanského společenství Zdeněk Rašovský. Následovaly přímluvy, do nichž se zapojila valná většina přítomných. Celá akce skončila občerstvením v klubu Na Dně. Děkuji těm, kdo přišli činnost KC podpořit duchovně, i vám, kteří se za centrum modlíte.

27/10 • Dostali jsme šek od Fondu T-mobile

Ve čtvrtek 27. října předali zástupci společnosti T-mobile a Nadace VIA symbolické šeky šestnácti veřejně prospěšným organizacím, které uspěly v grantovém řízení jejich dobročinného fondu. Křesťanské centrum získalo částku 70000 Kč na projekt Rada a pomoc, který představujeme na jiném místě Fchodovin.

Filip Malý

Milí přátelé, drazí farníci,

ve chvíli, kdy začínáte číst toto číslo Fchodovin, jsme již uprostřed dušičkového týdne. Jistě se neubráníme vzpomínkám na ty, kteří už tu s námi nejsou. Také jsem letos doprovodil několik svých přátel na věčnost. Několikrát jsem si pro sebe říkal: „Další přítel, kterého mám v nebi.“ Nemyslím to nijak sentimentálně. Spíš při tom cítím radost. Také jsem se párkrát zamýšlel nad tím, jak dávni křesťané s radostí a touhou očekávali Kristův příchod. Čím dál víc poznávám, že Bůh sám je tou největší radostí. Krátce po „Dušičkách“ slavíme slavnost Ježíše Krista Krále. Toho, který kraluje pokojem a tichostí, a přece není nic a nikdo, kdo by se mu nepoklonil.

Vše začne znovu adventem. Kolik začátků nás ještě čeká, to nikdo nevíme. Je tedy velmi žádoucí každou novou šanci si pořádně užít. Skvělé je začínat co nejčastěji, nejlépe několikrát za den, protože každý začátek je nabitý energií – v našem případě důvěrou v Pána a láskou k němu. Možná je to ten nejlepší způsob, jak se s ním stále spojovat a udržovat se v toužení po něm.

Tohle „zaměření k nebi“ určitě není úlet z všednosti světa. Naopak, všechno se to odehrává v realitě každodenních praktických záležitostí. Podle Pánových slov sice nejsme ze „světa“, ale jsme ve světě. Tato slova zazněla v jeho velekněžské modlitbě – modlil se v ní za nás. My po něm toužíme a on se za nás u Otce přimlouvá. Jaký je v tom cítit jednoznačný pohyb vzhůru.

Začali jsme konečně stavět. Vše pokračuje ve známém trendu – každý den nějaká nová komplikace. Nález betonové desky – pozůstatku po stavbě metra, rozhodnutí dostavět celý suterén, možnosti nových prostor pro farní aktivity, které to rozhodnutí otevřelo, ale zároveň potřeba sehnat někde navíc 13 milionů. Nejistota, jestli nám před kolaudací povolí změnu plánů suterénu. Toto všechno i další drobná protivenství je pro mne osobně znamením, že naše centrum také „nebude ze světa, i když musí být ve světě.“ Jednoduše, že je to dílo Boží, ne jen lidské. Všechna ta „člověčina“, kterou je centrum poznamenáno, nás nesmí mýlit. Nedávno jsme slavili svátek apoštolů Šimona a Judy. Četlo se při tom, jak se Pán celou noc modlil a pak vybral svých dvanáct. To bylo to božské. Apoštolové se občas hádali, kdo je důležitější, nerozuměli mu, byli mu kamenem úrazu, zapírali ho a zrazovali. To bylo to lidské. Jinak to ani být nemohlo. Nikoho jiného než lidí Pán neměl. Musel vzít, co měl, jinak by zůstal na všechno sám. Přesto na tomto „materiálu“ postavil svou církev, která bude ve světě, dokud ten bude trvat. Rád bych vás i sebe povzbudil větou sv. Pavla: Nedbám na to, co je za mnou, ale upínám své oči k tomu, co je přede mnou. Nepřemýlejte v sobě křivdy a nedokonalosti, které máte s celým projektem komunitního centra možná někteří spojeny. Ať už je způsobil kdokoli komukoli. Pro Pána je to všechno jak nic. Pomáhejme si navzájem každý den ve víře znovu začínat, abychom se také dočkali opravdové radosti.

Na závěr bych rád doporučil vaší pozornosti především výzvu Evy Černé ohledně koledníků na Tříkrálovou sbírku. Do poloviny prosince musí být známi a nahlášeni vedoucí skupinek. Rád bych, abychom jich dali dohromady co nejvíc. Řekněme tak 10–15 skupinek?:

Také bych rád povzbudil ty, kteří ještě nepřijali svátost biřmování, aby nepohrdli některou z nabízených příprav na přijetí této svátosti.

Nenechte si ujít výborné počení – svědectví Jarmily Sochrové o tom, jak se stavěl kostel na Spořilově. Našel Martin Flosman ve farním archivu.

V Kristu váš otec Karel

FARNÍ VÝLET DO KONĚPRUSKÝCH JESKYNÍ

Na sobotu 15. 10. 2005 zorganizovala Bára Palečková farní výlet do Českého krasu a navíc k němu zajistila nádherné počasí.

Jeli jsme ze Smíchovského nádraží, kde se nás sešlo asi 40 dospělých a dětí různého věku, včetně těch nejmenších. Vlak nás dovezl do Popovic, odkud jsme se vydali po žluté značce ke Koněpruským jeskyním. Procházku jsme využili k přátelskému popovídání a hlavně ke kochání z podzimní přírody. Asi po hodině poklidné chůze nás čekala zátěžová zkouška v podobě výstupu do příkrého kopce. Místa se hodily k záchranným úchopům i horní končetiny, ale všechno tohle udýchat byl problém ještě větší než sráz vylézt. Nahoru se dostaly i kočárky, tatínkové předvedli, že nic pro ně není překážkou. Nejobdivuhodnější ale byla naše nejstarší výletnice – Bářina maminka, která kopec také statečně zdolala. Nahoře jsme byli odměněni krásným výhledem do krajiny. Cesta dále vedla listnatým lesem, listí hrálo všemi barvami, bylo opravdu co obdivovat. Kolem poledne, již nedaleko Koněprus-

kých jeskyní, jsme si udělali občerstvovací přestávku. Děti se zájmem sledovaly dění v lomu, na který jsme měli výhled. Asi v půl druhé jsme dorazili k jeskyním, koupili vstupenky a nedočkavě čekali na prohlídku. Na začátku jsme byli poučeni o krápníkovém názvosloví – co je stalagnit, stalaktit a stalagnát. Pak jsme procházeli asi 600 metrů jeskynními prostory a prohlíželi si krápníkovou výzdobu. Na závěr nás čekalo 83 točitých schodů, což ve srovnání s výše uvedeným výstupem, byla hračka. Po prohlídce jeskyní jsme si udělali další pauzu, děti se dočkaly zmrzliny a všichni jsme vychutnávali slunečné počasí. Pak už byla před námi jen poslední etapa našeho výletu, osm kilometrů na vlak do Srbska. Během této cesty se náš průvod roztáhl a rozdělil na několik skupinek. První skupinka využila náskok k prozkoumávání rybníka, který se nám postavil do cesty. Z něho odtékající voda s listím byla pro děti neuvěřitelně zajímavá, balancovaly nad okrajem rybníka a hrozilo, že některá ratolest skončí ve vodě. Vše ale dobře dopadlo a v pořádku jsme postupně došli do Srbska. Jediný problém už jen bylo dohledat

správné rodiče k správným dětem, ale i to se nakonec povedlo. Výlet se vydařil a unaveni (myslím, že rodiče víc než děti) jsme se vraceli do Prahy. První, co se mě můj syn zeptal po příchodu domů bylo: „Mami, kdy pojedeme na další výlet?“ Takže: „Kdy pojedeme na další výlet?“

Dáša Kailová

VÍKEND TAIZÉ

Letošní podzimní víkendové pěvecké soustředění našeho taizáckého společenství se uskutečnilo na poutním

místě Hrádek u Vlašimi. Víkendovka měla klasický průběh, tedy zkoušky zpěvu, společné modlitby, sdílení, přípravy nápaditých pokrmů a jejich konzumace a krátké výlety po okolí. Na sobotní procházku za námi přijel náš pan farář Karel, který z Vlašimska pochází, a podělil se s námi o své znalosti – o poutním místě i o své zážitky z dřívějších dob. Oproti předcházejícím víkendovkám jsme se na Hrádku potýkali s novým bodem programu – se sobotním večerním koncertem. Všechny naše zkoušky byly tedy věnovány přípravě na něj. Posluchačů koncertu, na kterém jsme oprášili náš kolínský repertoár, nebylo příliš, ale o to srdečnější byla celková atmosféra. Místního pana faráře náš zpěv (a je otázka,

zda v dobrém či špatném) dokonce inspiroval druhý den na nedělní mši k více než třicetiminutové promluvě na téma sboru jako podobnosti o církvi. Tuto mši jsme také doprovodili svým zpěvem – v tomto případě písněmi z Taizé. Atmosféra tohoto poklidného místa působila jako balzám na duši, a tak se odjezd z Hrádku posunul až do pozdních odpoledních hodin. Už aby tu byla další – tentokrát jarní – víkendovka!

Věrka Letovická

PS: Zveme vás na naše vystoupení, při kterém budeme vzpomínat na zesnulého bratra Rogera a na setkání mládeže v Kolíně, do evangelického kostela v Uhřetěvsi v neděli 27. 11. od 17.30 hodin.

Legenda o svatém Františkovi

4. října měl svátek svatý František z Assisi. Všichni, kteří přijali pozvání a zůstali v neděli 9. října po mši svaté ve farním kostele na představení, dostali krásný dárek. Byla to hraná legenda o životě našeho farního patrona, kterou s dětmi nastudoval pan Jaroslav Olšanský. Stačila malá chvílička a prostor před oltářem se proměnil v jeviště, objevily se kulisy a zazněla reprodukováná hudba. Všichni herci zahráli své role zcela přesvědčivě. Svatého Františka hrál Martin Rohn, jeho otce Jarda Olšanský, Svatého otce Petr Šilhavý a děti hrály napřed pochybující Františkovy současníky a pak jeho oddané bratry. V našem příběhu i sestry. Viděli jsme, jak František v mládí bouřlivě hodoval, došel poznání Boží slávy a zároveň nepochopení od svého okolí. Opustil otcovský dům a začal stavět chrám. Postupně se k němu přidávali jeho někdejší druhové, obhájili své učení a s papežovým požehnáním založili řád františkánů. Ve své řeholi pak společně pracovali, starali se o potřebné, modlili se a velebili Pána. A jak to v legendách o světcích bývá, i tato byla zakončena nanebevzetím sv. Františka. Všem, kteří hráli, vyráběli kulisy, kostýmy a rekvizity děkují vděční diváci.

Lenka Kárászová

JAK SE UČÍ NÁBOŽENSTVÍ NA CHODOVĚ

Letos jsme v naší farnosti zahájili pravidelná setkávání na náboženství tradičně mší svatou v kostele sv. Františka z Assisi, a to ve čtvrtek 22. 9. 2005. (Slovo setkávání, myslím, lépe vystihuje společné sdílení a růst ve víře, kde středem a cílem všeho je Ježíš, než slovo výuka.)

V tomto školním roce bylo nutno přistoupit k několika změnám. Například tři katecheté se museli uvolnit ze své nynější služby katechetické. Vytvořili jsme tedy skupinky podle zájmů a potřeb dětí a rodičů a pak jsme si

zahráli „hru Škatulata batulata, hejbejte se z místa na místo...“. Dá se říci, že konečná verze rozvrhu se tentokrát doladovala až za pochodu. Vzhledem k tomu, že jsme přihlášky dětí nedostali včas (jindy máme většinu v ruce již v červnu) a protože katecheté jsou vesměs pedagogové a svůj školní rozvrh se dozvídají ještě během září a některým dětem přibýly kroužky a skaut v době obvyklého náboženství, hledali jsme poctivě ideální řešení pro každého.

Nastávají též problémy prostorové – kam se vejít... Někdo sice radí posunout někte-

rou skupinku na dřívější hodinu, ale vzhledem k tomu, že rodiče často doprovázejí

více dětí do různých skupinek, nebo starší sourozenci vodí mladší, snažíme se začínat ve stejnou hodinu a po skončení se scházet ke společné modlitbě všech skupinek. Srdečně

vítání jsou všichni, i ti, kteří děti doprovázejí. Společnou modlitbu dětí považujeme za velký dar a přínos pro jednotlivce, rodiny, farnost, církev i celou společnost. Všem vytrvalcům za ni patří velký a vřelý dík.

Rozvrhy jsou vyvěšeny v kostele i v kapli. Kromě toho nabízíme též podle potřeb a dohody setkávání individuální – letos tak již činí paní katechetka Karla Smolová.

Pokud mohu mluvit za všechny zdejší katechety: „Svou službu vykonáváme bezplatně a s láskou a jsme připraveni být k dispozici všem, kteří o to stojí. Nelitujeme času,

kdy se na nás obracejí děti, či jejich rodiče i prarodiče s dotazy, vítáme veškeré podněty a každou spolupráci s rodinami. Víme, že zodpovědnost za výchovu nesou rodiče a my jsme ti, kteří se snaží pomáhat a na Boží výzvu jsme odpověděli: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ (Iz 6,8).

Považujeme za velkou radost a čest, že můžeme společně s vašimi dětmi přicházet k Bohu.“

Maruška Šmrhová

Náboženství na Chodově v číslech:

- 8 katechetů a katechetek
- 9 skupinek během týdne
- 100 dětí (přibližný údaj)

TERAPIE v Křesťanském centru

Od listopadu 2005 se rozšířila nabídka Křesťanského centra o projekt Rada a pomoc – nabízí právní poradnu a terapeutickou pomoc především lidem v produktivním věku.

Bezplatná právní poradna, každou středu od 16.00 do 18.00 hodin. Konzultace poskytuje advokátka JUDr. Julie Janatová (nutno objednat se předem na tel. 736 469 284). Okruhy: Rodinná problematika, bytové právo, pracovní vztahy, otázky kolem zaměstnání, pomoc při jednání s úřady, dědické řízení a další.

Bezplatné konzultace s terapeutem, každý čtvrtek od 17.00 do 19.00 hodin. Konzultace poskytuje terapeut Mgr. Pavel Hynek (nutno objednat se předem na tel. 736 469 284). Okruhy: Obtíže v navazování a udržování vztahů, osobnostní zrání, zvládání zátěžových situací, relaxace, samota a další.

Pod termínem „právní poradna“ si zřejmě každý něco představí, slovo terapie zavání nemocí nebo rovnou blázcem, proto jsem svého dlouholetého kamaráda Mgr. Pavla Hynka poprosil, aby představil terapeutickou část projektu RADA A POMOC.

Co vlastně POMOC A RADA nabízí?

Jde o trs nabídek: poradenství, psychoterapie, činnosti na pomezí koníčku a terapie – pletení košíků, výroba keramiky atd. Plánujeme bylinkářskou poradnu a jsme otevření dalším možnostem.

Jeden můj řeholní spolubratr rád žertoval: „Kdo říká, že je normální, ať si první vezme pilulku.“ Pro koho je vlastně terapie určena?

Každému, kdo potřebuje pomoc a je dost chytrý na to, aby si o ni řekl. K tomu bych dodal: z terapie získává prospěch prakticky každý, kdo se takové možnosti otevře. Moje první myšlenka byla vytvořit skupinu pro všechny, kdo se chtějí lépe naučit navazovat a prožívat vztahy, především partnerské. Dále pro ty, kteří by chtěli být ve svém životě spokojenější a cítí, že by jim v tom terapie mohla pomoci. A nakonec, ale v neposlední řadě pro ty, kdo chtějí mít v životě úspěch. Naučit se uspět a nenechat se úspěchem zničit je hodně důležité téma.

Z amerických filmů známe klasický obraz: Člověk leží na lehátku a za jeho hlavou sedí terapeut. Klient hovoří o nejbizarnějších tématech, která bývají neznámá karikována v komediích. Ale jak vypadá terapie v realitě?

Zlatou cestou terapie je rozhovor. Buď individuální s terapeutem, anebo ve skupině lidí, kteří se pravidelně scházejí „na skupinu“. Používají se i další techniky, které pomáhají uvědomění a které ovlivňují prožívání. Není tak snadné popsat, co všechno se v terapii děje. Jsou o tom napsány celé učebnice. Vidím však několik hlavních témat:

Uvědomění – porozumět příčině svých obtíží a získat nové strategie řešení; porozumět lépe svým přáním, nebát se jich a naučit se je naplňovat; dokázat v životě brát i dávat, tedy jinak řečeno milovat; spojovat v životě hlavu a srdce. To vidím jako zvlášť důležité. Naše civilizace je dost schizofrenní. My buď cítíme, nebo myslíme. Máme oblasti, které prožíváme citem, a jiné uchopujeme rozumem. Chvillemi přeceňujeme jedno, a podceňujeme druhé, a potom zase naopak. Spojovat hlavu a srdce je důležitý předpoklad pro osob-

ní spokojenost, ale taky pro umění žít s druhými lidmi.

Vidíš, zní to všechno jednoduše – a je to jednoduché, ale k nalezení takové jednoduchosti někdy vede dlouhá cesta.

Komu je POMOC A RADA určena?

Věkový limit je široký: 15 až symbolických 99 let. Každý může přijít s konkrétní představou, co od terapie žádá, anebo to prostě zkusit. Výhoda je, že vstupní konzultace je zdarma a není potřeba nic jiné-

ho než přijít. (Radím ovšem každému, aby se napřed telefonicky objednal, jinak riskuje, že se na něj nedostane.)

Projekt POMOC A RADA

právní poradna • terapeutické konzultace • socioterapeutické skupiny • jednodenní dílny.

Objednávky a informace na tel.

736 469 284 (Filip Malý)

E-mail: trs@keep-cool.biz

web: www.keep-cool.biz

KCMT – reakce na anketu z minulého čísla

Kdo souhlasí, má většinou méně důvodů se ozvat, než nespokojený. Právě proto považuji za potřebné vyjádřit stavbě KCMT podporu, a to i přesto, že s některými výhradami kritiků z minulého čísla FCHODovin souhlasím.

Chápu neklid farníků, kteří se cítí různým způsobem povoláni do věci promluvit; většinu zásadních úvah i rozhodnutí jsme v posledních letech bohužel dostali nejvýš dodatečně na vědomí. To se týkalo i většiny členů Spolku pro výstavbu ekumenického centra, kteří se od roku 1990 snažili, aby představu nového sakrálního prostoru na Jižním Městě vzala na vědomí veřejnost i církevní autority. Druhý úkol se nepochybně podařil – ale co první?

Nejstarší zmínka v časopise Klíč se objevila v prosinci 1993 na titulní straně (úvodník Chrám, kostely, kaple...). Nový kostel byl v té době významným politickým tématem – kupodivu nikoli jeho samotná existence, ale umístění. Po schválení územního plánu, který na jednoznačně určeném místě s takovým areálem počítá, převzal iniciativu církevní aparát.

Zprávy o přípravě, která šla obtížně, pomalu a někdy se i vracela zpět, byly – bez ohledu na svou odbornou úroveň – pro někoho nedostatečné, pro jiné zcela zapadly. V public relations je určitě co napravovat.

Po desetiletí nás ve škole učili, že úkolem církví je uspokojování duchovních potřeb věřících. Z takového pohledu bychom nový objekt možná opravdu nepotřebovali. Připustíme-li ale, že církev cítí zodpovědnost za celou společnost, neudiví nás, že se chce nadstandardně angažovat právě zde, v nejhustěji obydleném místě republiky.

To pro nás neznamená jen starosti navíc, ale také čest, že naše – třeba jen drobná – pomoc bude mít velký význam.

Václav Šmrha

JAK SE STAVĚL KOSTEL NA SPOŘILOVĚ

V Praze 1962

V Praze 1999

Otče,

byla jsem vybídnuťa otci františkány, abych podala zprávu o otci Dr. Janu Ev. Urbanovi - františkánovi, který mého otce navrátil do katolické církve, vybral si ho za spolupracovníka, přivedl ho do velké terciářské rodiny františkánské a učinil z něj horoucího terciáře, stal se mu přítelem a duchovním vůdcem. /Sbírají se o něm materiály k blahořečení./

A tím jsem se musela , chtíc nechtíc ponořit po 25 letech do haldy neuspořádaných dopisů mého otce, ale i do jeho svědectví o různých význačných lidech /otec byl právníkem, ekonomem v poslanecké sněmovně, znal všechny poslance, senátory, ale i biskupy, továrníky, umělce/. Otec skoro deset let těžce stonal a nechtělo se mi vracet do těch neutěšených dob, i když byly pro mne dobou velikých milostí.

Tak tedy - napsal o tom Jak jsme stavěli na Spořilově kostel bl. Anežky Přemyslovny:

Nekatolíci se domnívají, nebo domnívali, že když se staví katolický kostel, platí to stát nebo biskupové a kdekdo, jen ne ti, kdo skutečně přispívají, aby mohl být vybudován stánek Boží. A tak bylo také na Spořilově. Jedině pozemek nám spadl bez naší pomoci do klína vzácnou prozíravostí a obětavostí poslance a ministra Dr. Františka Noska /V nových tehdy sídlištích koupil asi 12 pozemků pro stavbu kostelů na usmíře-

nou Panně Marii za stržený sloup na Staroměstském náměstí - postavily se Kbely, Lhotka, Motol, Spořilov, Vršovice, Srdce Páně na Vinohradech, nevím, zda se stihlo toho za těch 17 let víc. Také Chodov. Dr. Nosek byl prostý, chudý terciář sv. Františka, který pokorně celý svůj poměrně krátký život věnoval svým spoluobčanům, konal skutky milosrdenství ve velkém i malém, kde bylo třeba a kde mu to bylo možno. Byl finančním radou, ministrem vnitra, pošt, poslanec, který umírá tak nepochopen jak církevní vrchností, tak politickou stranou, že by ani už nebyl kandidován, kdyby si ho byl nepovolal do svého parlamentu Otec nás všech. - potud napsal otec.- /Za poslední 2 roky se i o něm sbírají zprávy k jeho blahořečení./ V dohodě s Dr. Noskem jsme ustanovili pobočku spolku "Dílo bl. Anežky Přemyslovny", jejímž předsedou byl velmistr křížovníků s červenou hvězdou Dr. Josef Vlasák. Bylo to v roce 1931, kdy na rok 1932 připadlo 650. výročí smrti bl. Anežky, a tu jsme chtěli tuto světici uctítí postavením chrámu k její cti. Dr. Nosek se ujal iniciativy a objel všechny, i slovenské biskupy, s prosbou, aby nařídili ve všech kostelích v jednu neděli sbírku k tomuto účelu a náklad byl by se hravě sehnal. Všichni ochotně souhlasili - ale kdo však nedal souhlas, byl Dr. Kašpar, arcibiskup. A tak zůstalo, z důvodů, které nám nesdělil, pouze provolaní v "Neděli" /O příspěvek, vytištěno nejmenším petitem/. Výsledek bezvýznamný. Sám nám dal 1000 Kč! a z majetku arcibiskupství jsme dostali potřebné dříví a 50 000 Kč jako splněný příslib arcibiskupa Dr. Kordače. Současně nám bylo sděleno, že náklad na kostel nesmí přesáhnout 500 000 Kč a že nebude dán souhlas ke stavbě, dokud nebudeme mít dvě třetiny tohoto nákladu na hotovosti. Tedy pěkná rovnice k řešení v době hospodářské krize! Poněvadž jsme zvěděli, že tato opatření jsou namířena proti nejlepššímu člověku, Dr. Noskovi, nezbylo než ustanoviti nový spolek, nezávislý na "Díle" Dr. Noska a pracovat, jak se dá.

Ale Bůh nechce od člověka nic jiného, než aby se rozhodl, že chce plnit jeho vůli a jíti jeho cestou, pak mu pomůže, aby toto své rozhodnutí také provedl. Tak bylo také u nás. Chtěli jsme upřímně, nehledajíc nikdo z nás sebemenšího prospěchu osobního, postavit stánek Boží. Ostatní obstaral Bůh sám.

Začali jsme pod vedením našeho duchovního rádce, františkána p. Dr. Jana E. Urbana sbíratí příspěvky prosebnými dopisy. Ale byla doba zlá a 5 Kč byl velký peníz a my jich potřebovali 100 000! Dr. Urban začal u nás v původním kostelíčku, který vystavěl z rozbourané kantýny po dostavění Spoři-

lova Dr. Nosek, úplně jako někde v misijní zemi, a upevnil základy nové obce, která nebyla velká, ale věrná a rostla.

Pomáhal slovinský kněz P. Gregar, který studoval u Švabinského malířství/dnes přední slovinský malíř/ a bydlil na Spořilově. A ten řekl: "Kostel se nestaví jako sokolovna, za ten se musí modlit." A tak se stalo. Ve všední dny míval u nás mši svatou, a toho roku 1934 poprvé u nás byly májové pobožnosti. Při nich se modlil čistě prostými slovy, aby nám Bůh vzbudil dobrodince a aby se našel architekt, který by nám dal vhodný návrh. A lidé se zbožně modlili. 20. května jsme z našich původních 30 000 Kč měli 360 000 Kč a sedm návrhů na stavbu, až na původní neproveditelný, všechny v ceně 500-600 000 Kč. Tedy splněna podmínka. Tak pomohla k našim prosbám Panna Maria. Ihned jsme udělali výstavu a pozvali příslušné členy konsistoře. Jeden návrh se jednomyslně zalíbil, došel souhlasu i pana kardinála. Poněvadž jsme splnili podmínky, přislíbil také splnit posvěcení základního kamene. 28. října 1934 přišel a vše dobře skončilo.

Přes zimu jsme vše připravili a stavbu zadali nejlevnějšímu staviteli ze soutěže, spořilovskému staviteli. Ale stal se úraz! Byl tehdy bez vyznání. Naše počínání sledovala nešťastná, tzv. spisovatelka, poštovní úřednice, která ač nám nikdy ničím nepříspěla, chtěla, aby stavbu dostal její známý. A ta pobouřila konsistoř, kdekerou duchovní vrchnost v celé Praze, že spořilovský kostel bude stavět bezbožník. Bylo zle. Čestný stavitel, který tehdy byl po otřesném úmrtí svého dítěte a chtěl již dříve se vrátit do církve, tak neučinil, aby se nezdálo, že to dělá kvůli stavbě, a čekal, až věc bude vyřízena.

Byl jsem volán na Hradčany k panu kardinálovi. Šel jsem s malým srdcem, ale s vědomím, že jsme jednali spravedlivě a že je i věc Boží, jak to dopadne. Náhodou mne zahlédl v audienciční síni kanovník Stanovský /odsouzený za heydrichiády k smrti/, a když jsem věc vylíčil, zavedl mne zadním vchodem k panu kardinálovi. Jak jsem ho znal, čekal jsem, že nebude mít porozumění pro naše jednání. Vyložil jsem mu tedy, jak jsme spravedlivě provedli soutěž, pečlivě zkoumali, jak jsme se před hlasováním pomodlili za spravedlivé rozhodnutí při hlasování a pak hlasování bylo bez ovlivňování jednomyslné, ač jsme hlasovali lístky. Vylíčil jsem mu duševní stav stavitele a řekl mu, že nevím jakého vyznání je akciová společnost, kterou nám doporučoval jeho generální ředitel. Domluvil jsem, byl to můj horoucí a přesvědčující projev, byl jsem úplně vyčer-

pán. Na okamžik se zamyslel, náhle vstal a pravil: Všechno je v pořádku, požehnej vám Pán Bůh a požehnal mi.

Kámen mi spadl se srdce, byl jsem jednatelem spolku a věděl jsem, co by znamenalo zamítnutí rozhodnutí.

Hnali jsme stavbu, abychom byli hotovi do 28. října a mohli tento den oslavit odevzdáním kostela veřejnosti. Podávalo se nám to přes různé a různé překážky, nepřízeň a osočování.

Ale naše radost byla zkalena, pan kardinál odmítl kostel posvětit, že má ohlášené biřmování a také z formálních důvodů. Nepřišel, ač šlo o jediný kostel, který zde byl po staven a s kterým se chlubil v Římě. Posvětil jej kanovník Dr. Kulač /tedy ani ne Dr. Ant. Eltschkner - biskup z pozvánek/, a to zaslouženě, protože to byl on, kdo jako referent v konsistoři pro stavbu kostelů vždy obětavě a kdykoliv byl k našim službám a urovnával cestu.

A jako podivně odmítl posvěcení nám, opět velmi ochotně přišel posvětit kostel do sousedního Chodova, kde jsme chodovským pomáhali radou podle svých zkušeností. Tam byl kostel postaven adaptací bývalé stodoly, v níž bývala porážka. Nedošli ani tam žádné subvence, jakými byla bohatě obdarována církev československá. Předměstští chudí lidé zaplatili si vše sami.

Dr. Kašpar přišel a dětsky se radoval, ač šlo jen o malý, chudý kostelík.

Dr. Augustin Sochr

Myslím, že při výstavu Nejsvětější svátosti, ale i při přímluvách, měli bychom prosit Boha, aby na přímluvu těch, kteří kdysi tento kostel budovali s takovou neochvějnou důvěrou v pomoc Boží, i nám našel prostor, únosný a dokonalý projekt a finance pro stavbu kostela. A my soukromě prosit Dr. Noska a Dr. Urbana /sbírají se svědectví o jejich životě pro blahoslavení/ o pomoc. Za života dokázali vymodlit a vyprosit mnoho, teď jistě také.

Jarmila Sochrová

Praha 4 Háje, An. Drabíkové 535

Farní kronika...

Milí farníci, snad každý z nás rád vzpomíná. Vy starší máte jistě látky ke svým vzpomínkám více, my mladší zase rádi posloucháme, co a jak bylo dříve. Domnívám se, že nic z toho, co se událo, by nemělo zapadnout. Chtěl bych vás proto vyzvat, abyste se podle svých možností podělili o své vzpomínky, zážitky a zkušenosti z farnosti i ze života na starém Chodově i na Jižním Městě.

Někteří z vás snad ještě pamatujete stavbu kostela a utváření společenství kolem něho. Jiní máte stále živé ve svých vzpomínkách krvavé potlačení povstání v květnu 1945 ve zdejšími místě. Jiní jste se podíleli na úpravě interiéru kostela nebo jeho dostavbě, starali jste se o jeho úklid, údržbu a pomáhali jste místním kněžím. Mladší zase pamatují stavbu sídliště a jeho osidlování, jak zdejší obce ustupovaly novým panelovým domům a Chodov radikálně měnil svou tvář. Vy, kdo jste se přistěhovali, třeba zase rádi vzpomínáte na svoji první návštěvu našeho kostela. Mnozí z nás zde vyrostli, jiní vychovali svoje děti. Farnost a její život byl a je i součástí našeho života. Někteří z vás jste členy nějakého společenství, třeba jste se scházeli tajně již za totality, podíleli jste se na různých činnostech a aktivitách. Jiní jste pomáhali zakládat scholu, někdo zase třeba pracoval v církevní mateřské školce, učili jste náboženství, věnovali se mládeži, či jste stáli u zrodu Farní charity. Všichni jste při tom poznali (ať už více nebo méně z blízka) místní duchovní správce, kaplany, jáhny nebo další jejich pomocníky a spolupracovníky. Bylo by škoda, kdyby za pár let o těchto věcech již nikdo nic nevěděl a nedochovalo se nám o nich žádné svědectví.

Proto vás prosím, podělte se o své zážitky a vzpomínky s ostatními; nejen pro nás ostatní a pro současnost, ale i pro jejich uchování pro budoucnost. Pořád slyšíme o tom, že chodovská farnost je největší v Evropě, že zde žije tolik lidí jako v krajském městě, že je to největší sídliště v republice... Jestliže každý lidský život je jedinečný a neopakovatelný, pak se zde udály desetitisíce lidských příběhů a osudů a všechny dohromady tvoří příběh chodovské farnosti.

Vím, že v souvislosti se stavbou komunitního centra má farnost zraky netrpělivě upřené k budoucnosti, ale přesto – a nebo snad právě proto – je třeba nezapomínat na minulost. Vždyť budoucnost má svůj pramen právě v minulosti, tak jako my – stavitelé KCMT – jsme potomky a pokračovateli těch, kteří se zde před sedmdesáti lety s odvahou pustili do přestavby stodoly na kostel.

Vyzývám vás proto: nenechávejte si svoje zážitky a vzpomínky pro sebe. Myslím si, že právě ony jsou opravdovou historií a svědectvím minulosti. Suchá fakta – ta si může každý najít v knihách nebo v encyklopedii, ale osobní svědectví a zážitky jednotlivců činí historii živou. Kdo chcete a můžete, podělte se o svoje zkušenosti, tak aby z vašich příspěvků bylo možno sestavit farní kroniku. I to, co je pro vás zdánlivě bezvýznamnou skutečností, může jednou někoho zajímat nebo povzbudit.

Svoje příspěvky můžete vhadzovat do krabice s nápisem „FCHODOVINY“ v kapli sv. Ludmily a v předsíni kostela nebo vhadzovat do schránky na faře anebo posílat e-mailem. Nezapomeňte je však označit heslem „farní kronika“, aby se dostaly do správných rukou.

Může se stát, že někdo z vás rád vzpomíná, ale nerad něco píše. V takovém případě by neměl být problém vaše vzpomínky nahrát, přepsat a upravit. Hlavně se nebojte! Také vás prosím, máte-li nějaké (zejména starší) fotografie týkající se Jižního Města a farnosti, o jejich zapůjčení.

Na vaše příspěvky se těší Martin Flosman

Zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé,

blíží se konec roku a s ním pro ředitele Farní charity dvě nepříjemné povinnosti. První z nich je přesvědčování koledníků pro Tříkrálovou sbírku a druhou je zajištění financování našeho projektu komplexní domácí péče v prvním čtvrtletí roku 2006.

Já samozřejmě velmi dobře vím, že farnost staví komunitní centrum a potřebuje každou korunu k financování tohoto projektu. Bohužel systém financování neziskového sektoru se nezměnil a s největší pravděpodobností se ještě několik let nezmění, takže mi nezbývá nic jiného než vás zase znovu prosit o finanční pomoc.

Zisky z prodeje našich služeb naplní zhruba 50–60% rozpočtu Farní charity Chodov. Chybějících 40–50% je třeba poskládat ze státních dotačních řízení, nadačních příspěvků a sponzorských darů fyzických i právnických osob. V letošním roce byla naše organizace opět velmi úspěšná v dotačních řízeních, dokonce jsme dostali dotaci z prostředků Evropské unie. Problém byl a zůstává stále stejný. Finanční prostředky získané z dotací je možné použít na financování předem specifikovaných položek a tím jsou možnosti značně omezené. Obzvláště čerpání finančních prostředků z globálního grantu EU je velmi přísně omezené a kontroly jsou neúprosné. Dotace jsou také časově omezené, je třeba je vyčerpat a následně vyúčtovat do konce roku 2005. Zatím mi nikdo z lidí, kteří o grantech rozhodují, nevysvětlil, z čeho mají organizace žít, když musí granty vyúčtovat do konce roku a další finanční prostředky na účet přijdou v nejlépeším případě v průběhu měsíce dubna, většinou ale až v červnu, či na začátku července. Dalším problémem jsou vlastní zdroje. Hlavním zdrojem financování jsou fakturace na zdravotní pojišťovny, především VZP (jde cca o 100 000 Kč/měsíc). VZP ovšem fakturaci propálí zhruba s 3–4 měsíčním zpožděním a vět-

šinou neuhradí celou fakturovanou částku. Finanční částku, která fakturaci dorovná, často dostaneme na účet až po půl roce. Také se občas stane, že nám v kalendářním měsíci žádné peníze VZP nepošle. To samozřejmě přispívá k finanční destabilizaci všech zdravotnických zařízení, tedy i naší organizace. Navíc bodové hodnocení je neuspokojivé. Hodnota bodu neodpovídá odvedené práci a nepokrývá potřebnou výši mzdy. Od září došlo k navýšení mezd zdravotníků, ale bodové hodnocení na tuto změnu nijak nereagovalo.

Přestože všichni pracovníci Farní charity Chodov odvádějí výbornou, kvalitní a profesionální práci, dělají to za směšnou mzdu. Jen pro ilustraci, průměrná čistá mzda pečovatelek se pohybuje okolo 5 800 Kč/měsíc a zdravotních sester okolo 10 000 Kč/měsíc. Přitom zdravotní sestry zajišťují nepřetržitý provoz, 24 hodin denně, 365 dní v roce a pečovatelská služba pracuje v denních hodinách od 7.30 do 21.00 hod. včetně sobot a nedělí. Práce je zodpovědná, samostatná a fyzicky i psychicky náročná. Přestože se nám o zvýšení mezd podle nových tabulek může zatím jenom zdát, tvoří mzdy největší položku v našem rozpočtu. Byly vydány nové zákony o zdravotnické profesi a chystá se nový zákon o sociálních službách. Oba zákony mají mnoho požadavků na pracovní týmy zdravotnických a sociálních zařízení, takže se zaměstnanci na všech úrovních musí pravidelně vzdělávat, mají nárok na podporu a supervizi. Jde samozřejmě o správné rozhodnutí, všechna nová opatření přispívají ke zkvalitnění služeb pro klienta, současně ale zatěžují rozpočet organizací, které jsou povinny tyto služby svým zaměstnancům zajistit.

Pro první pololetí roku 2006 tím vzniká v předběžném rozpočtu velká díra (asi 300 000 Kč) a tu je třeba doplnit. Jsou pouze dvě možnosti, jak

získat peníze – sponzoring, nebo výrazné omezení našich služeb. Akutní položka, která mne v současné době nejvíc pálí, jsou finance na nákup ročních kuponů MHD pro příští kalendářní rok. Všichni víte, že DP Praha zvýšil v tomto roce ceny. Všichni terénní pracovníci mají nárok na úhradu jízdného. Vzhledem k tomu, že jezdíme všichni ke klientům MHD, je pro organizaci nejvýhodnější koupit v prosinci roční kupony všem zaměstnancům. Je nás v tomto okamžiku 20, kteří máme na jízdné nárok, to je 83 000 Kč. Dopravní podnik zásadně nedává sponzorské dary v podobě bezplatného jízdného, zkoušela jsem to už několikrát. Jízdné není možné financovat z grantových prostředků, takže tuto částku musím někde sehnat. Můžete nám samozřejmě přispět financemi, nebo také přímo koupit a věnovat věcný dar – kupon MHD, jakékoli hodnoty.

Prosím vás všechny, naše „prosincové“ sponzory – pamatujte na nás. Prosím i vás všechny ostatní, pokud můžete – pomozte. Pokud víte o někom, kdo by mohl pomoci, poproste ho. Stačí i malý peníz, pokud vás bude hodně. Finanční dar je možné odečíst od základu daně a veškerá potvrzení vám ochotně vystavím.

Jakým způsobem můžete přispět? Nejjednodušší způsob je vhodit dar do kasičky v kostele. Tyto dary jsou ovšem anonymní a nemohu na ně tedy vystavit žádný doklad. Dále můžete přijít do kanceláře Farní charity Chodov a tam dar přímo předat. V úředních hodinách je vždy přítomen jeden z vedoucích pracovníků – Mgr. Ondřej Fruhbauer, Jana Kotrlová, Dis, nebo já. Také můžete dar poslat přímo na konto 0100/7450400257. Pokud mi dodáte své osobní údaje a identifikaci platby (e-mail, sms, telefon), potvrzení vám okamžitě vystavím.

Personální situace je v této době v naší organizaci stabilizovaná, práce máme dostatek a byla by velká škoda omezovat rozsah služeb a propouštět kvalitní zaměstnance. Navíc, ono nejde o nás, zaměstnance, my se užíváme i jinde. Ve zdravotní a sociální službě jde vždycky především o klienta, který nás potřebuje.

Chtěla bych vám poděkovat za vaši obětavost. Víím, že potřebných je mnoho a nastavených rukou také.

Eva Černá

AKTUALITY KCMT

- Buldozery vyjely na místo stavby 5.10.
- Při nedělním hlasování o variantách stavby se 400 farníků vyslovalo pro výstavbu celého suterénu a 23 farníků pro výstavbu suterénu pouze ze dvou třetin.
- 70 cm pod povrchem země byla objevena betonová deska o tloušťce cca 40 cm, která je pozůstatkem někdejšího staveniště. Bylo rozhodnuto o jejím rozbití za použití hluché techniky.
- V polovině října se vytvořily dvě organizační skupiny. První skupina má přispět k optimálnímu průběhu stavebních prací a s tím spojeného budoucího využití centra. Druhá skupina se má podílet na zlepšení informovanosti veřejnosti, zachycení historie stavby a na tvorbě webových stránek.
- Do konce roku budou vydány pohlednice s obrázkem komunitního centra a malé kalendáříky.

Příprava na biřmování:

V letošním školním roce budou v naší farnosti probíhat dva kurzy zaměřené na duchovní obnovu a na přípravu ke svátosti biřmování. Na oba dva kurzy je třeba přihlásit se během listopadu v sakristii kostela, na faře, v křesťanském centru nebo u zodpovědných vedoucích. Oba dva kurzy jsou určené nejen pro zájemce o biřmování, ale pro všechny, kdo by chtěli prohloubit svůj život z víry.

KURZ A

- Seminář P. Ernsta Sieverse Obnova v Duchu inspirovaný spiritualitou katolické charismatické obnovy.
- Setkávání v pondělí či úterý (podle časových možností zájemců) od 19.00 v kapli sv. Ludmily.
- Přihlásit se je třeba do neděle 13. 11.
- První setkání v úterý 22. 11. od 19 hodin v kapli sv. Ludmily.
- Kontakt na vedoucího: Josef Rendl, tel: 606 686 192; e-mail: rendl@apha.cz

KURZ B

- Klasická příprava na biřmování podle Katechismu katolické církve.
- Setkávání každé úterý od 19.00 v kostele sv. Františka.
- Přihlásit se je třeba do konce listopadu.
- První setkání v úterý 6. 11. od 19 hodin v kostele.
- Kontakt na vedoucího: Pavel Urban, tel: 272 911 264.

PODZIMNÍ BURZA OBLEČENÍ A OBUVI 2005 (ve farním sále)

PŘÍJEM věcí bude

- v neděli 20. 11. po 1. a 2. mši, cca do 12 hod. (v době mše zavřeno).
- v pondělí 21. 11. od 16 do 19 hod.

VYBRAT si můžete přijít

- v úterý 22. 11. od 16 do 18 hod.
- ve středu 23. 11. od 16 do 18 hod.

Věci, které přinesete do burzy, mohou být poškozené, ale musí být čisté !!! Po přebrání budou odvezeny Diakonii Broumov k dalšímu využití. Příspěvek na dopravu bude i tentokrát vítán.

Protože není v silách a možnostech několika jednotlivců zajistit potřebné množství krabic na balení, naléhavě prosím, aby každý, kdo může, přinesl co nejvíce těchto krabic nebo alespoň velké pytle. Také prosím o pomoc při balení a při následném úklidu ve středu 23. 11. od 18. hod.

Bližší informace Jolana Šimandlová, tel: 737 374 921

Nabídka knížek v kapli sv. Ludmily v KC

V podzimní čase, kdy se zkrátí den a prodlouží noc, určitě najdete čas na to přečíst si dobrou knížku. Koupí knížky v kapli sv. Ludmily v KC přispíváte na činnost občanského sdružení Kamínek, které se věnuje práci s dětmi a mládeží.

Monika Elšíková: Opat chuligán aneb Dobré dílo Anastáze Opaska

O tom, kým byl P. Anastáz, si můžeme přečíst hned z pohledu několika lidí, se kterými se zkrříl jeho život. Nechme se pozvat a prožít s ním znovu určité etapy jeho požehnaného života.

Vydalo KNA, 259,- Kč

Aleš Palán:

Než krokodýl spolkně stín – Čtyřicet let Zdeňka Čížkovského v Jižní Africe

Horší situace nastane, když člověk hada přehlédne a on ho uvidí první. „Vztyčí se proti vám a kouká na vás. A vy musíte ten pohled opětovat. Nemlátit klackem, neutíkat, jen se zastavit a hledět mu nepohnutě do očí. Třeba půl hodiny. Hodinu. Několikrát se mi to stalo, ale vydržel jsem a díval se déle než had. Když se konečně otočil a zmizel v porostu, mohl jsem teprve jít dál. Zaútočit na tvora, který mu neohrožené hledí do očí, si had nikdy netroufne," vysvětluje misionář. (Ukázka z knížky)

Vydalo KNA, 179,- Kč

Miloš Doležal: Prosil jsem a přiletěla moucha

Druhé pokračování rozhovorů – setkání s osobnostmi české společnosti, které přes totalitní nástrahy 20. století a životní zkoušky nepřestaly hledat smysl stvoření. Několik střeoevropských osudů nahlédnutých v podobě jedinečné, neopakovatelné životní cesty, vinoucí se navzdory samotkám věznic, koncentračním táborům, bitevním polím, ...

Vydalo KNA, 169,- Kč

Renáta Holčáková: Ztráty a nálezy v životě

Známé osobnosti české společnosti vyprávějí o tom, co dobrého i zlého jim život přichystal a jak se s tím dokázaly vypořádat. Boj s režimem, depresí či alkoholem, samota, ale také radost z práce, rodiny, nehynoucí naděje, víra v Boha ... to jsou jen některé z mnohých ztrát a nálezů, o kterých je v knize řeč.

Vydalo KNA, 149,- Kč

V kapli KC můžete také koupit kalendáře na příští rok. V nabídce jsou nejen stolní, ale i pěkné záložkové kalendáře z nakladatelství DORON, které můžete použít jako milý dárek.

Vlasta Hamalová

Další program v KC-JM v listopadu

Po	7.11.	9.30	Jak na to? Sexuální výchova dětí
Po	7.11.	15.00	Miniškola sportu – orientační běh (sraz na Opatově)
Út	8.11.	19.00	Podzimní koncert žáků SUŠ Altera Pars: folk a spirituál (vchod E)
St	9.11.	16–18	Bezplatná právní poradna JUDr. Janatové (RADA A POMOC)
St	9.11.	17–18.30	Keramické dílny pro rodiče s dětmi (i bez)
Čt	10.11.	17–19	Terapeutické konzultace Mgr. Hynka (RADA A POMOC)
Po	14.11.	9.30	Jak na to? Úloha otce v rodině
Po	14.11.	15.00	Miniškola sportu – orientační běh (sraz na Opatově)
Po	14.11.	16.00	Přednáška Dr. V. Říha: Vývoj křesťanské politiky po r. 45 (vchod E)
St	16.11.	16–8	Bezplatná právní poradna JUDr. Janatové
Po	21.11.	9.30	Jak na to? Kamarádky a různé pohledy na výchovu (MC Domeček)
Po	21.11.	15.00	Miniškola sportu – orientační běh (sraz na Opatově)
St	23.11.	16–18	Bezplatná právní poradna JUDr. Janatové (RADA A POMOC)
St	23.11.	17–18.30	Keramické dílny pro rodiče s dětmi (i bez)
Čt	24.11.	17–19	Terapeutické konzultace Mgr. Hynka, objednání na (RADA A POMOC)
Pá	25.11.		Sportovní odpoledne (Ymkárium, vchod C)
So	26.11.	14–18	Kurz pletení košíků z pedigu.
So	26.11.		Setkání Sdružení salesiánských spolupracovníků Praha-jih (vchod E)
Po	28.11.	9.30	Jak na to? Co se dá ještě zvládnout při mateřské?
Po	28.11.	15.00	Miniškola sportu – orientační běh (sraz na Opatově)
St	30.11.	16–18	Bezplatná právní poradna JUDr. Janatové (RADA A POMOC)

Poznámky:

Miniškola sportu – sraz vždy na Opatově u východu z metra,
informace J. Olšanský, tel. 603 256 411)

Cyklus Jak na to? – vždy v Mateřském centru Domeček, KC vchod E

Terapeutické a právní konzultace (RADA A POMOC) – vchod D, objednání tel. 736 469.284)

První pátek v měsíci bude v naší farnosti nově ještě více zaměřeným na setkání s Pánem Ježíšem v rozjímání a adoraci. Od 2. 12. bude mít každý večer v kostele prvního pátku v měsíci tuto strukturu:

18.00 Mše sv.

18.45 Krátké rozjímání

19.00 Tichá adorace před Největější svátostí

20.00 Modlitba za vybudování Komunitního centra Matky Terezy

PŘIJĎTE SI VYROBIT ADVENTNÍ VĚNEC!

KDY? **V sobotu 26. 11. v KC (1. patro – Dixie klub) od 14.00–17.00 hod.**

Seznam potřeb bude na nástěnkách – každý si donese svůj materiál.

Ráda vám pomohu i odborně poradím.

KONTAKT: Barbora Palečková – 604 821 606, paleckova.barbora@seznam.cz

Listopadový program ve farnosti

Čt 3.11.	18.00	Výročí posvěcení kaple sv. Ludmily	v kapli (A)
So 5.11.	9.00	Podzimní brigáda na zahradě KC	(vchod E)
Ne 6.11.	10.00	Kytarová mše sv.	v kapli (A)
St 16.11.	9.30	Setkání maminek na mateřské	v sále fary
Ne 20.11.	10.00	Mše svatá pro děti	v kapli (A)
20.–23.11.		Burza oblečení a obuvi	v sále fary
Út 22.11.	19.00	První setkání zájemců o přípravu na přijetí svátosti biřmování (cyklus A)	v kapli (A)
So 26.11.	14–17	Výroba adventních věnců	v KC (A)
St 30.11.	9.30	Setkání maminek na mateřské	v sále fary
Pá 2.12.	18.00	Mše sv., adorace a rozjímání 1.pátku	v kostele
Po 5.12.	17.00	Mikulášská besídka pro děti	v kapli (A)
Út 6.12.	19.00	První setkání zájemců o přípravu na přijetí svátosti biřmování (cyklus B)	v kostele
Ne 11.12.		Oslava 7. narozenin křesťanského centra	v KC

■ **SBÍRKY** • Na Arcidiecézní charitu můžete přispět při všech sbírkách v kostele v neděli 6.listopadu. V roce 2004 bylo v arcidiecézi vybráno celkem 444 842 Kč a celá částka byla odeslána na účet Arcidiecézní charity. Na bohoslovce můžete přispět při všech mších sv. v kostele v neděli 4. prosince.

■ **PROSBA** • polečenství maminek na mateřské dovolené, které se schází jednou za dva týdny ve farním sále od 9.30 do 11.30, hledá „hlídací“ paní. Kdo můžete, přijďte a pomozte nám hlídat naše děti během bohoslužby, modlení nebo svátosti smíření. Je to pro nás jednodušší. Děkujeme. Můžete přijít rovnou na setkání, termín najdete ve Fchodovinách. Za maminky děkuje *Katka Friedová*

■ **KŘÍŽOVÁ CESTA NA PETŘÍNĚ** • Všichni farníci jsou srdečně zváni na křížovou cestu na Petřín o první adventní neděli 27.11. Sraz ve 14.30 na strahovském nádvoří u kostela. „Jistě to bude nádherný start v naší přípravě na dny vánoční, na to úžasné světlo, které nám svítí v našem pozemském životě.“ *Jáhen Pavel Urban*

Bože,
 nevyhnutelnost smrti nás sice skličuje,
 ale utěšuje nás zaslíbení věčného života.
 Vždyť život těch, kdo v tebe věří,
 nezaniká,
 ale ve smrti se naplňuje.
 A když se rozpadne naše pozemské obydlí,
 dostaneme u tebe domov věčný.

(podle preface za zemřelé)

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, Praha 4
 ☎/fax: 272 934 261
 fara.chodov@volny.cz
 http://www.kcmt.cz

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, Praha 4
 ☎ 267 910 008
 fax: 272 919 803
 krestanske@centrum.cz
 http://kcjm.duch.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	6.30	
Úterý	18.00	
Středa	18.00	
Čtvrtek		18.00
Pátek	18.00	
Sobota	7.30	
Neděle	8.30 10.30 20.00	10.00

E-mail

Karel Kočí (administrátor)	777 101 941	kkoci@a-contact.cz
Petr Svoboda (výpomocný duchovní)	724 605 259	petliber@seznam.cz
Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)	603 235 606	ondrej.pavek@t-email.cz
František Převrátíl (farní vikář)	776 252 251	prevrat@volny.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Filip Malý (pastorační asistent)	736 469 284	filip.maly@post.cz
Martin Flosman (past. asistent)	777 637 280	flosmanm@post.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář charity (peč. služba)	272 941 972	charita.chodov@email.cz